

Duše ni več, kri
je ugasnila,
zdaj kakor miš
bega po tleh,

kam
bi z drobtino,
z drobtino življenja
v zobe.

N O C O J

P a v l e Z i d a r

Nocoj bomo mesec, ti in jaz
kakor konji kopali
v tla,
vpil bo veter,
zbujene trave
bodo kakor žene
pohitele k tlom.
Kdaj le me boš
napasel,
te slišim, ko z roko
hitim
v pepel, kjer je še kri.
O lepa,
hrzajoča pošast.
nocoj
bomo mesec, ti in jaz
bili na vrata
novega dne,
bili,
dokler ne popuste.